

सुकेशांतेसुष्टुकौटिल्येनविराजमानाःकेशांतायस्याः शोभतइत्युपहासः एवमेवधातृराष्ट्रान्मारयिष्यामीतिभावः ॥ ८७ ॥ रोषस्यशमंअंतं फलस्यजातत्वात् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥
 प्रार्थयंतिसुकेशांतेयेत्वांशीलगुणान्वितां॥एवंतेभीरुवध्यंतेकीचकःशोभतेयथा ॥ ८७ ॥ तत्कृत्वादुष्करंकर्मरुणायाःप्रियमुत्तमं ॥ तथासकीचकंहत्वागत्वा
 रोषस्यवैशमं ॥ ८८ ॥ आमंत्र्यद्रौपदींरुणांक्षिप्रमायान्महानसं॥कीचकंघातयित्वातुद्रौपदीयोषितांवरा ॥ प्रहृष्टागतसंतापासभापालानुवाचह ॥ ८९ ॥ की
 चकोयंहतःशेतेगंधर्वैःपतिभिर्मम ॥ परस्त्रीकामसंमत्तस्तत्रागच्छतपश्यत ॥ ९० ॥ तच्छ्रुत्वाभाषितंतस्यानर्तनागाररक्षिणः ॥ सहसैवसमाजग्मुरादायोल्काः
 सहस्रशः ॥ ९१ ॥ ततोगत्वाथतद्देशमकीचकंविनिपातितं ॥ गतासुंददृशुर्भूमौरुधिरेणसमुक्षितं ॥ ९२ ॥ पाणिपादविहीनंतुदृष्ट्वाचव्यथिताभवन् ॥ निरीक्षंति
 ततःसर्वेपरंविस्मयमागताः ॥ ९३ ॥ अमानुषंकृतंकर्मतंदृष्ट्वाविनिपातितं ॥ कास्यग्रीवाक्चरणौक्पाणीक्शिरस्तथा ॥ इतिस्मतंपरीक्षंतेगंधर्वेणहतंतदा ॥
 ॥ ९४ ॥ ॥ इ०म०भा०विराटप०कीचकवधप०कीचकवधेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ६३ ॥ वैशंपायनउवाच तस्मिन्कालेसमागम्यसर्वेतत्रास्यबांध
 वाः ॥ रुरुदुःकीचकंहृष्ट्वापरिवार्यसमततः ॥ १ ॥ सर्वेसंहृष्टरोमाणःसंत्रस्ताःप्रेक्ष्यकीचकं ॥ तथासंभिन्नसर्वांगंकूर्मस्थलइवोद्धृतं ॥ २ ॥ पोथितंभीमसेनेनत
 मिंद्रेणेवदानवं ॥ संस्कारयितुमिच्छंतोवहिर्नेतुंप्रचक्रमुः ॥ ३ ॥ ददृशुस्तेततःरुणांसूतपुत्राःसमागताः ॥ अदूराच्चानवद्यांगीस्तंभमालिङ्ग्यतिष्ठतीं ॥ ४ ॥ समवे
 तेषुसर्वेषुतामूचुरुपकीचकाः ॥ हन्यतांशीघ्रमसतीयत्कृतेकीचकोहतः ॥ ५ ॥ अथवानैवहतव्यादत्यतांकामिनासह ॥ मृतस्यापिप्रियंकार्यंसूतपुत्रस्यसर्वथा ॥
 ॥ ६ ॥ ततोविराटमूचुस्तेकीचकोस्याःकृतेहतः ॥ सहानेनाद्यदत्येतदनुज्ञातुमर्हसि ॥ ७ ॥ पराक्रमंतुसूतानांमत्वारजान्वमोदत ॥ सैरंध्याःसूतपुत्रेणसहदाहं
 विशांपतिः ॥ ८ ॥ तांसमासाद्यवित्रस्तांरुणांकमललोचनां ॥ मोमुत्यमानांतेतत्रजगृहुःकीचकाभृशं ॥ ९ ॥ ततस्तुतांसमारोप्यनिबध्यचसुमध्यमां ॥ जग्मुरु
 घम्यतेसर्वेऽश्मशानाभिमुखास्तदा ॥ १० ॥ क्रियमाणातुसाराजनसूतपुत्रैरनिदिता ॥ प्राक्रोशन्नाथमिच्छंतीरुणानाथवतीसती ॥ ११ ॥ द्रौपद्युवाच ज
 योजयंतोविजयोजयत्सेनोजयद्वलः ॥ तेमेवाचंविजानंतुसूतपुत्रानयंतिमां ॥ १२ ॥ येषांज्यातलनिर्घोषोविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ व्यश्रूयतमहायुद्धेभीम
 घोषस्तरस्विनां ॥ १३ ॥ रथघोषश्चबलवान्गंधर्वाणांतरस्विनां ॥ तेमेवाचंविजानंतुसूतपुत्रानयंतिमां ॥ १४ ॥

इतिविराटप०नैलकंठीयेभारतभावदीपेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

॥ ६३ ॥ ६३ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥